

A Törvényszék a lényegre tekintve elutasítja a Google által a Bizottság azon határozata ellen benyújtott keresetet, amely megállapítja, hogy a vállalkozás visszaélt az erőfölényével, amikor a saját ár-összehasonlító szolgáltatását előnyben részesítette a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatásokhoz képest

A Törvényszék helybenhagyja a Google-lel szemben kiszabott 2,4 milliárd euró bírságot

A Bizottság egy 2017. június 27-i határozatban megállapította, hogy a Google az Európai Gazdasági Térség tizenhárom országában¹ visszaélt az általános internetes keresés piacán fennálló erőfölényével, amikor a saját ár-összehasonlító szolgáltatását – egy speciális keresési szolgáltatást – előnyben részesítette a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatásokhoz képest. A Bizottság egyrészt úgy ítélte meg, hogy a Google általános keresőmotorjával indított termékkeresés eredményei kedvezőbbek voltak elhelyezve és megjelenítve, amikor a Google ár-összehasonlító szolgáltatásának saját eredményeiről volt szó, mint amikor versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatásokból származó eredményekről volt szó. Másrészt, ez utóbbi eredmények esetében – amelyek egyszerű általános eredményekként, kék linkek formájában jelentek meg – ezáltal előfordulhatott, hogy a Google általános eredményoldalain a Google ár-összehasonlító szolgáltatásának eredményeivel szemben hátrébb sorolták őket a kiigazító algoritmusok.

E jogsértésért a Bizottság 2 424 495 000 euró összegű pénzügyi szankciót szabott ki a Google-lel szemben, amelyből 523 518 000 eurót az anyavállalatával, az Alphabettel egyetemlegesen kell megfizetnie.

A Google és az Alphabet a Bizottság határozatával szemben keresetet nyújtott be az Európai Unió Törvényszékéhez.

A Törvényszék a mai napon hozott ítéletében **a lényegre tekintve elutasítja a két társaság keresetét, és helybenhagyja a Bizottság által kiszabott bírságot.**

*I. A Törvényszék **versenyellenesként** azonosítja a perbeli magatartást*

A Törvényszék mindenekelőtt úgy ítéli meg, hogy önmagában az, ha valamely vállalkozás erőfölényben van – akár olyan mértékben is, mint a Google –, semmilyen módon nem kifogásolható az érintett vállalkozással szemben, még akkor sem, ha e vállalkozás azt tervezi, hogy terjeszkedni fog valamely szomszédos piacra. A Törvényszék ugyanakkor megállapítja, hogy **a Google megszüntette az érdemeken alapuló versenyt, amikor az általános eredményoldalain kiemelt megjelenítés és elhelyezés útján előnyben részesítette a saját ár-összehasonlító szolgáltatását, mindeközben pedig ezen oldalakon rangsorolási algoritmusok segítségével háttérbe szorította a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatások eredményeit.** A perbeli magatartás ugyanis három különleges körülmény, vagyis a következők folytán alkalmas volt arra, hogy a piaci verseny gyengüléséhez vezessen: i. a Google általános keresőmotorja által az ár-összehasonlító szolgáltatások vonatkozásában generált forgalom jelentősége, ii. a felhasználók magatartása, akik általában az első eredményekre

¹ Belgium, Cseh Köztársaság, Dánia, Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Hollandia, Ausztria, Lengyelország, Svédország, az Egyesült Királyság és Norvégia.

összpontosítanak, valamint iii. az ár-összehasonlító szolgáltatások forgalmán belül az „eltérített” forgalom jelentős aránya és ténylegesen nem helyettesíthető jellege.

A Törvényszék megjegyzi azt is, hogy figyelembe véve a Google általános keresőmotorjának egyetemes jellegét, amely keresőmotor akként van kialakítva, hogy listázza mindazon eredményeket, amelyekben bármely lehetséges tartalmi elem előfordul, bizonyos értelemben a normálistól eltérő jelenségnek minősül az, ha a Google eredményoldalain egyetlen specializált eredménytípust, vagyis a Google saját eredményét helyezik előtérbe. Egy általános keresőmotor ugyanis főszabály szerint olyan nyitott infrastruktúrának minősül, amelynek létjogosultságát és értékét az a képessége adja, hogy nyitott legyen a kívülről, vagyis harmadik forrásokból származó eredményekre, és megjelenítse e forrásokat, amelyek gazdagítják és hitelessé teszik a keresőmotort.

A Törvényszék továbbá úgy ítéli meg, hogy a jelen ügy azon feltételekre vonatkozik, amelyek mellett a Google a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatásoknak az általános eredményoldalához történő hozzáférésén keresztül az általános keresőszolgáltatását nyújtja. E tekintetben a Törvényszék kiemeli, hogy az általános eredményoldal olyan jellemzőkkel rendelkezik, amelyek egy nélkülözhetetlen eszközhöz közelítik azt, mivel jelenleg nem áll rendelkezésre semmilyen tényleges vagy potenciális helyettesítő szolgáltatás, amelynek vonatkozásában lehetőség lenne arra, hogy gazdaságilag életképes módon felváltsa ezt az oldalt a piacon. A Törvényszék ugyanakkor megerősíti, hogy az ilyen eszközhöz való hozzáféréssel kapcsolatos magatartások közül nem mindegyik jár szükségképpen azzal, hogy azt a szolgáltatásnyújtás megtagadására vonatkozó, a Bronner ítéletben² meghatározott azon feltételekre tekintettel kelljen értékelni, amelyekre a Google az érvelésének alátámasztása érdekében hivatkozott. E kontextusban a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a perbeli magatartás nem szolgáltatásnyújtás megtagadásán, hanem azon alapul, hogy a Google olyan eltérő bánásmódot alkalmazott, amely egyedül a saját összehasonlító szolgáltatásának előnyét szolgálta, vagyis az említett ítélet a jelen ügyben nem alkalmazható.

A Törvényszék végül megállapítja, hogy a Google által alkalmazott megkülönböztető bánásmód az eredmények eredetétől függően, vagyis aszerint működik, hogy azok a Google saját összehasonlító szolgáltatásából vagy a versenytárs összehasonlító szolgáltatásokból származnak. A Törvényszék így kimondja, hogy **a Google valójában a saját összehasonlító szolgáltatását részesíti előnyben a versenytárs összehasonlító szolgáltatásokhoz képest, nem pedig egy jobb eredményt egy másik eredményhez képest.** E tekintetben a Törvényszék megjegyzi, hogy még ha a versenytárs összehasonlító szolgáltatások eredményei relevánsabbak is voltak, az elhelyezésüket és a megjelenítésüket illetően soha nem részesülhettek ahhoz hasonló bánásmódban, mint amely a Google összehasonlító szolgáltatásának eredményeit illette meg. A Google időközben kétségkívül lehetővé tette a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatások számára, hogy javítsák az eredményeik megjelenítésének minőségét azáltal, hogy térítés ellenében hozzáférnek a Google „boxaihoz”, a Törvényszék azonban megállapítja, hogy az ilyen szolgáltatás annak a feltételnek volt alárendelve, hogy az ár-összehasonlító szolgáltatások változtassák meg a gazdasági modelljüket, és mondjanak le arról, hogy a Google közvetlen versenytársai legyenek, mindezt annak érdekében, hogy az ügyfeleivé váljanak.

II. A Bizottság helyesen állapított meg a verseny szempontjából káros hatásokat

A Törvényszék elutasítja a Google által annak érdekében felhozott érveket, hogy a megtámadott határozaton belül azokat a szövegrészeket vitassa, amelyek **a perbeli magatartásnak a forgalomra gyakorolt következményeivel** kapcsolatosak. E tekintetben a Törvényszék hangsúlyozza, hogy ezek az érvek kizárólag azt veszik figyelembe, hogy a Google ár-összehasonlító szolgáltatásából származó eredmények megjelenítése milyen hatást gyakorol, anélkül hogy tekintettel lennének arra a hatásra, amelyet a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatások eredményeinek az általános eredményeken belüli kedvezőtlen elhelyezése fejt ki. Márpedig **a Bizottság akként vonta vizsgálat alá e két vetület együttes hatásait**, hogy számos körülményre, így többek között arra támaszkodott, hogy milyenek a konkrét forgalmi adatok,

² A Bíróság 1998. november 26-i Bronner ítélete ([C-7/97](#)), lásd a [72/98](#). sz. sajtóközleményt is.

továbbá milyen összefüggés áll fenn valamely eredmény láthatósága és az azon oldalra irányuló forgalom között, ahonnan ez az eredmény származik, annak érdekében, hogy alátámassza azt a kapcsolatot, amely a Google magatartása és aközött áll fenn, hogy a Google általános eredményoldalairól a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatások felé irányuló forgalom mindenütt visszaesett, a Google saját ár-összehasonlító szolgáltatása vonatkozásában pedig a forgalom jelentősen nőtt.

A **perbeli magatartás által a versenyre gyakorolt hatásokat** illetően a Törvényszék emlékeztet arra, hogy erőfölénnyel való visszaélés akkor áll fenn, ha az erőfölényben lévő vállalkozás olyan eszközök alkalmazásával, amelyek eltérnek a rendes versenyt meghatározó eszközöktől, megakadályozza a verseny szintjének fenntartását vagy a verseny fejlődését, mindez pedig már annak bizonyításával is alátámasztható, hogy a vállalkozás magatartása alkalmas a verseny korlátozására. Így a Bizottság – még ha elemeznie is kellett az összes releváns körülményt, ideértve a Google által a piacok tényleges alakulására vonatkozóan előadott érveket – nem volt köteles azonosítani a piacról történő kiszorítással kapcsolatos tényleges hatásokat. E kontextusban a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság, miután felmérte a szóban forgó magatartás által az ár-összehasonlító szolgáltatások azon forgalmára gyakorolt tényleges hatásokat, amely a Google általános eredményoldalairól származik, kellő alappal bebizonyította, hogy e forgalom e szolgáltatások teljes forgalmán belül jelentős részt képezett, továbbá hogy e részt nem lehetett olyan egyéb forgalmi forrásokkal ténylegesen helyettesíteni, mint a hirdetések (AdWords) vagy a mobil alkalmazások, és hogy mindebből potenciálisan az következett, hogy egyes ár-összehasonlító szolgáltatások megszűnhetnek, e szolgáltatások piacán csökkenhet az innováció, és kisebb választék állhat a fogyasztók rendelkezésére, mindezek pedig a verseny gyengülésének jellemzői.

A Törvényszék másfelől elutasítja a Google azon érvét, amely szerint az ár-összehasonlító szolgáltatások piacán továbbra is élénk maradt a verseny amiatt, hogy e piacon **kereskedői platformok** vannak jelen. A Törvényszék ugyanis helybenhagyja a Bizottság azon elemzését, amely szerint **e platformok nem ugyanazon a piacon helyezkednek el**. Még ha a két honlapkategória termékkeresési funkciókat is kínál, ezt nem azonos feltételek mellett teszik, a felhasználók pedig – legyen szó az internetezőkről vagy az internetes értékesítőkről – nem ugyanazon célokat szem előtt tartva veszik igénybe ezeket az oldalakat, hanem adott esetben egymást kiegészítő jelleggel. A Törvényszék ezért egyetért a Bizottsággal abban, hogy a kereskedői platformok által a Google-re gyakorolt versenynyomás csekély. A Törvényszék pontosítja, hogy még ha a kereskedői platformok ugyanazon a piacon is helyezkedtek volna el, mint az ár-összehasonlító szolgáltatások, az azonosított versenyellenes hatás elegendő lett volna ahhoz, hogy a Google magatartását visszaélésszerűnek nyilvánítsák, mivel az összes érintett országban e piac nem elhanyagolható része – vagyis az ár-összehasonlító szolgáltatásoknak megfelelő rész – érintve volt. A Törvényszék tehát **helybenhagyja az ár-összehasonlító szolgáltatásokért folytatott speciális keresés piacára vonatkozóan a Bizottság által lefolytatott elemzést**.

Ezzel szemben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a Google magatartása akár potenciálisan is versenyellenes hatásokat gyakorolt volna az **általános keresés piacára**, következésképpen pedig egyedül e piac vonatkozásában megsemmisíti a jogsértés megállapítását.

III. A Törvényszék elveti a Google magatartására vonatkozó esetleges objektív igazolások fennállását

A Google annak érdekében, hogy tovább vitassa a magatartásának visszaélésszerű jellegét, egyrészt a magatartásának állítólagos versenybarát jellemzőire hivatkozott abban az értelemben, hogy e magatartás szerinte javította a keresési szolgáltatásának minőségét, és ellentételezte a perbeli magatartással összefüggő kiszorító hatást, másrészt pedig hivatkozott olyan műszaki kötöttségekre, amelyek megakadályozták a Google-t abban, hogy biztosítsa a Bizottság által számon kért egyenlő bánásmódot.

A Törvényszék elutasítja ezeket az érveket. Egyrészt úgy ítéli meg, hogy jóllehet az általános eredmények rangsorolási algoritmusai vagy a Google termékei vonatkozásában a specializált eredmények elhelyezésének és megjelenítésének kritériumai önmagukban a Google szolgáltatásainak versenybarát tartalmú javulásait eredményezhetik, ez a körülmény nem igazolja a perbeli magatartást, vagyis a Google ár-összehasonlító szolgáltatásának eredményei és a versenytárs ár-összehasonlító szolgáltatások eredményei közötti egyenlőtlen bánásmódot. A Törvényszék másrészt úgy véli, hogy **a Google adós marad az e magatartással összefüggő olyan hatékonyságnövekedés bizonyításával, amely ellentételezné e magatartásnak a verseny szempontjából kedvezőtlen hatásait.**

IV. A Törvényszék a jogsértés újabb értékelését követően helybenhagyja a szankció összegét

A Törvényszék végül elutasítja a Google azon érveit, amelyek keretében a Google azt állítja, hogy semmilyen szankciót nem kellett volna vele szemben kiszabni. Közelebbről, a Google-lel szembeni szankció kiszabását nem akadályozza meg sem az, hogy ez volt az első alkalom, amikor a Bizottság a szóban forgó magatartástípust a versenyszabályokra tekintettel elemezte, sem pedig az, hogy az eljárás egyik szakaszában a Bizottság jelezte, hogy nem írhatja elő a Google-lel szemben a magatartásainak bizonyos módosításait, illetve hogy a Bizottság hajlandó volt kísérletet tenni arra, hogy az ügyet a Google által tett kötelezettségvállalások útján oldja meg.

Másfelől a Törvényszék, miután saját maga értékelte a tényállást a szankció szintjének meghatározása érdekében, egyrészt megállapítja, hogy a megtámadott határozat részleges megsemmisítése, amely az általános keresés piacára korlátozódik, nincs kihatással a bíróság összegére, mivel a Bizottság a bíróság alapösszegének meghatározása során nem vette figyelembe az e piacon teljesített eladások értékét. Másrészt, a Törvényszék hangsúlyozza a jogsértés különös súlyát, és jóllehet figyelembe veszi, hogy a visszaélés az általános keresés piacán nem nyert bizonyítást, tekintettel van arra is, hogy a szóban forgó magatartást szándékosan, nem pedig gondatlanságból tanúsították. Elemzése végén a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy **a Google-lel szemben kiszabott pénzügyi szankció összegét helyben kell hagyni.**

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499